

Arrest

nr. 108 898 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 april 2013 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en u werd op 07/05/1982 te Quetta geboren. Samen met uw ouders predikte u het katholieke geloof en hielp u mee met bekeringen. Hierdoor werden jullie soms lastiggevalen in de vorm van pesterijen zoals het gooien van papier in de wagen, maar er werden ook dreigtelefoons gedaan. In juli 2012 vielen 4 mannen jullie huis binnen en begonnen jullie te beledigen en eisten dat jullie het prediken zouden stopzetten. Toen u wilde tussenkomen werd u door hen bewusteloos geslagen. Terwijl u naar het ziekenhuis werd gebracht diende uw vader in de vorm van een First Information Report klacht in bij de politie. Nadat u het ziekenhuis mocht verlaten keerde u terug naar huis waar u voorbereidingen trof om naar het buitenland te gaan. Op 18/08/2012 verliet u per

vliegtuig Pakistan en reisde naar België waar u diezelfde dag aankwam. Op 20/08/2012 diende u er een asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een First Information Report (hierna FIR genoemd), een medisch attest, een geloofsbrief van priester Rodriguez, een diploma en een krantenartikel.

B. Motivering

U verklaarde vervolging te vrezen omwille van uw geloof. Hoewel er niet getwijfeld wordt aan uw beweerde katholieke geloof werden er vaststellingen gedaan die de door u verklaarde vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken. Zo werden er meerdere tegenstrijdigheden en incoherenties vastgesteld aangaande zaken die aan de kern van uw relaas raken. U verklaarde dat u bij het inval bij u thuis bewusteloos werd geslagen maar dat u er geen weet van had dat anderen in uw gezin door de indringers werden geslagen (CGVS p.7-8). In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS verklaarde u echter dat ook uw zus en uw ouders door de indringers werden geslagen vooraleer u bewusteloos werd geslagen (Vragenlijst 3.5). Toen u met uw verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd stelde u zich dit niet meer te herinneren maar beaamde u enkel dat u bewusteloos werd geslagen (CGVS p.9). Dergelijke verklaring is niet afdoende daar van u kan worden verwacht dat u zich zou herinneren of uw ouders en uw zus door de indringers werden geslagen, dit te meer gezien uit uw verklaringen in de vragenlijst blijkt dat zij werden geslagen vooraleer u bewusteloos was. Bovendien vermeldt ook het door u neergelegde krantenartikel dat uw zus en uw ouders bij dit incident werden gefolterd (CGVS p.12). Bijgevolg zijn uw verklaringen niet enkel inconsistent met de verklaringen die u in de vragenlijst aflegde maar eveneens met de informatie die het door u neergelegde krantenartikel bevat. Voorts verklaarde u dat de FIR de dag van de inval werd opgesteld daar u anders niet op medische verzorging zou kunnen rekenen; de FIR was immers noodzakelijk om toegang te krijgen tot medische verzorging (CGVS p.5). Uit de FIR blijkt echter dat deze op maandag werd opgesteld terwijl het incident op zondag 22/07/2012 voorviel. Bijgevolg werd de FIR pas de dag nadien opgesteld. Toen u met de informatie van de FIR werd geconfronteerd stelde u enkel dat dit fout was (CGVS p.9-10). U stelde eveneens dat de FIR vermeldde dat er 4 belagers jullie huis waren binnengedrongen terwijl in de FIR zelf enkel sprake is van een paar mannen. Toen u hierop gewezen werd bleef u erbij dat het erin moest staan. Dergelijke uitleg is niet afdoende daar de tolk tijdens het gehoor dit voor de zekerheid nog eens nakeek en bevestigde dat er in de FIR slechts melding werd gemaakt van een paar mannen (CGVS p.5, 9-10, 12). Bijgevolg stemmen uw verklaringen niet overeen met de informatie die in de FIR wordt vermeld. Uw bewering als zou u amper in staat zijn om teksten in het Urdu te lezen is weinig geloofwaardig voor iemand die in Pakistan, zij het in Engels, universitair onderwijs heeft genoten (CGVS p.10). Naast de inhoudelijke inconsistenties vertoont de door u neergelegde FIR ook enkele vormelijke gebreken. Zo ontbreekt het voorgedrukte serienummer terwijl uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat dit noodzakelijk is voor de aanduiding van de plaats in het logboek van het politiekantoor waar de klacht werd opgesteld. Voorts is het zeer opmerkelijk dat u het origineel voorlegt terwijl uit diezelfde informatie blijkt dat deze in de regel in het logboek van het politiekantoor wordt bewaard en men 'slechts' een gecertificeerde kopie kan verkrijgen. Voorts bevat het document geen voorgedrukte structuur terwijl uit de aan het dossier toegevoegde informatie blijkt dat FIR's in de regel een voorgedrukt informatie kader bevatten. Hoewel er kleine verschillen tussen de verschillende regio's bestaan mist de door u neergelegde FIR elk vormelijk kenmerk dat voor een FIR gebruikelijk is (landeninformatie 1 p.5-7). Bijgevolg kan, gezien de inhoudelijke en vormelijke inconsistenties, dergelijk document niet als bewijskrachtig worden beschouwd. Ook betreffende het door u neergelegde krantenartikel legde u vage en incoherente verklaringen af. Zo stelde u dat de informatie uit het krantenartikel afkomstig moest zijn van de FIR die door een reporter werd ingekeken. U had er geen weet van dat iemand van uw familieleden met de betreffende krant had gepraat - u wist overigens de naam van de krant niet noch kon u enige indicatie geven betreffende het tijdstip waarop de krant werd uitgegeven (CGVS p.11-12). Echter dient te worden vastgesteld dat het krantenartikel meer gedetailleerde informatie bevat dan de FIR waardoor het zeer opmerkelijk zou zijn dat dit artikel enkel op de informatie van de FIR is gebaseerd. Zo wordt in de krant melding gemaakt van 4 personen die uw huis waren binnengedrongen terwijl in de FIR geen specifiek aantal wordt weergegeven. Voorts wordt in de krant, in tegenstelling tot in de FIR, melding gemaakt van de foltering van uw ouders en uw zus. Ten slotte is het evenzeer opmerkelijk dat de krant dateert van 6/09/2012 terwijl het artikel is gebaseerd op een FIR die reeds op 22/07/2012 werd opgesteld (CGVS p.9, 12). Toen u met deze bovenvermelde opmerksaamheden, namelijk het feit dat de krant een specifiek aantal indringers en de foltering van uw zus en uw ouders vermeldt en het relatief late tijdstip waarop de krant werd uitgegeven, werd geconfronteerd kon u er geen verklaring voor geven (CGVS p.12). Betreffende de voormelde documenten kan nog worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal over informatie beschikt waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, en waaruit blijkt dat het in

Pakistan relatief gemakkelijk is dergelijke documenten tegen betaling te verkrijgen. Zo wordt specifiek melding gemaakt van de FIR en artikels in kranten (vooral deze in Urdu) die kwetsbaar blijken te zijn voor dergelijke praktijken. Gezien de inconsistenties en het feit dat dergelijke documenten relatief gemakkelijk tegen betaling zijn te verkrijgen kan geen bewijskracht worden gegeven aan de inhoud van deze door u neergelegde documenten. Voorts dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk weinig inspanningen leverde om meer te weten te komen over de veiligheidssituatie van uw ouders. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat zij evenveel gevaar zouden lopen en dat uw vader het voortouw nam bij het prediken (CGVS p.6). U stelde dat u niet wist waar zij woonden noch kon u zeggen of zij het slachtoffer zijn geweest van nog meer incidenten. U wist enkel dat zij naar een andere plaats binnen Pakistan waren verhuisd maar u had er geen idee van waarheen of wanneer zij waren verhuisd. Gezien de risicovolle positie waar zij zich in zouden bevinden kan worden verwacht dat u op regelmatige basis navraag doet over hun situatie. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u hen sinds uw vertrek uit Pakistan slechts 1 keer, zo'n 6 maanden geleden, contacteerde en enkel te weten kwam dat uw vader zich verschuilde en dat ze verhuisplannen hadden (CGVS p.3). Toen u gevraagd werd waarom u hen niet op een meer regelmatige basis contacteerde om naar hun situatie te informeren stelde u enkel dat u in België slechts 7 euro per week krijgt en dat u hen niet wil bellen gezien de slechte omstandigheden waarin u zich in België bevindt, hetgeen u bijgevolg niet aan hen wil vertellen (CGVS p.11). Dergelijke uitleg is niet afdoende daar ervan kan worden uitgegaan dat de veiligheidssituatie voor uw ouders prangender is dan het gebrek aan comfort dat u in België hebt. Het feit dat u zich niet op afdoende wijze over de veiligheidssituatie van uw ouders informeerde die zich niettemin in een gelijkaardige toestand als uw probleemsituatie in Pakistan bevonden is weinig aannemelijk en is een verdere bevestiging van het gebrek aan geloofwaardigheid dat reeds bij u werd vastgesteld. Gezien het feit dat u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt betreffende het meest zwaarwichtige incident dat tevens de directe aanleiding van uw vlucht uit uw thuisland betreft en gezien het feit dat u zich amper informeerde over de veiligheidssituatie van uw ouders die zich niettemin in een soortgelijke probleemsituatie bevonden, kunt u het niet aannemelijk maken dat u omwille van uw religie of het uiten ervan een gegronde vervolgingsvrees koestert zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook uw verklaringen aangaande uw reisweg weinig geloofwaardig zijn. U stelde dat u een internationaal paspoort had maar dat de smokkelaar een vals paspoort voor u had geregeld waarmee u per vliegtuig naar België reisde. U stelde dat de beide documenten bij hem achterbleven. Toen u echter gevraagd werd onder welke naam u reisde kon u dit niet zeggen. U kon evenmin zeggen onder welke nationaliteit u reisde noch of uw (vals) paspoort een visum bevatte (CGVS p.5-6). Dit lijkt weinig aannemelijk aangezien men toch op de hoogte dient te zijn van basisgegevens in een vals document voor het geval men gecontroleerd wordt aan de grens. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het bovendien onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Deze vaststellingen leiden er dan ook toe geen geloof te hechten aan de door u verklaarde clandestiene inreis in de Europese Unie en doet het vermoeden reizen dat u op legale wijze, gebruikmakend van uw eigen internationaal paspoort de Europese Unie bent binnengereisd. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw internationaal paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor verder in het gedrang. Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw documenten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt en daar u uw vrees voor extremistische elementen niet aannemelijk kan maken, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de

weg. Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. De overige door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Uw identiteitskaart en uw diploma bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven. De brief van Priester Rodriguez indiceert dat u tot de katholieke gemeenschap binnen Pakistan behoort wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. De bewering als zou u worden bedreigd kan niet als bewijskrachtig worden beschouwd daar uit de brief niet kan worden opgemaakt waarop de priester zich baseert om deze bewering te doen. Evenmin wordt geconcretiseerd door wie, op welke manier en waarom u wordt bedreigd. Bovendien dient te worden vastgesteld dat dergelijke brieven een sterk gesolliciteerd karakter hebben en gebaseerd zijn op subjectieve verklaringen waardoor dergelijke documenten überhaupt weinig bewijskracht hebben. Uit het medisch attest, dat er blijk van geeft dat er op 22 juli 2012 bij u letsels ten gevolge van een aanval werden verzorgd, kan niet worden opgemaakt in welke omstandigheden de vastgestelde verwondingen werden veroorzaakt waardoor dergelijk document op zichzelf weinig bewijskrachtig is en niet opweegt tegen het gebrek aan geloofwaardigheid dat in uw verklaringen werd vastgesteld. Bovendien bevat het document geen enkele stempel of handtekening waardoor de authenticiteit van het attest niet kan worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt dat de vaststellingen over de slagen aan andere leden van het gezin, indien zij al juist zijn en niet het resultaat van een ongelukkige communicatie tijdens het gehoor, op geen enkele wijze afbreuk doen aan de vaststelling dat er op 22 juli 2012 wel degelijk een inval was in zijn huis. Deze inval werd ingegeven door religieuze motieven van de agressors en verzoeker werd bewusteloos geslagen.

Verzoeker stelt over de neergelegde FIR dat hij bewusteloos werd weggevoerd zodat hij de klacht uiteraard niet zelf bij de politie indiende en hij logischerwijze ook één en ander niet bewust heeft meegemaakt. Het is volgens hem denkbaar dat de klacht die op zondag geformuleerd werd pas de dag daarna officieel op papier werd gezet, of zelfs dat door een materiële vergissing een verkeerde datum op het document werd vermeld.

Verzoeker stelt dat uit de informatie van het CGVS over de FIR's blijkt dat in de regel bepaalde zaken gelden voor de FIR, zoals het feit dat normaal slechts een gecertificeerde kopie ervan aan de betrokken klager wordt afgeleverd en het origineel in het logboek op het politiekantoor blijft. Het CGVS geeft zelf aan dat er geen volstreekte eenvormigheid bestaat. Verzoeker stelt dat het origineel aan zijn vader ter beschikking werd gesteld, zodat in redelijkheid mag worden aangenomen dat er in deze zaak geen origineel werd bewaard bij de politie, wat ook enige verwijzing met een serienummer overbodig maakt.

Verzoeker stelt dat het krantenartikel dateert van 6 september 2012, dus van enkele weken nadat hij Pakistan had verlaten en in België asiel had aangevraagd. Het is in die omstandigheden dan ook helemaal niet eigenaardig of verdacht dat hij tijdens zijn gehoor weinig concrete informatie kon verschaffen over de publicatie ervan of de wijze waarop de betrokken krant aan de informatie gekomen was. Hij ging er dan ook niet onredelijk van uit dat de reporter zich op de FIR gebaseerd zou hebben en verklaarde volstrekt te goeder trouw geen weet te hebben van enige contacten tussen familieleden en de pers. Daarenboven waren nog wel meer mensen op de hoogte van het incident, minstens leden van de kerk aan wie één en ander gedetailleerd verteld was.

Verzoeker stelt dat de door het CGVS gehanteerde informatie over het verkrijgen van documenten tegen betaling in Pakistan algemene informatie betreft zonder dat zelfs maar een begin van bewijs wordt

aangevoerd waaruit zou blijken dat dit hier ook het geval zou zijn. Hierbij mag evenmin uit het oog verloren worden dat verzoeker en zijn familie in Pakistan tot een minderheid behoren, zodat het voor hen ongetwijfeld veel minder eenvoudig zou zijn om aan dergelijke documenten te komen in één of ander frauduleus circuit.

Verzoeker stelt over de contacten met zijn familie dat hij naar waarheid verklaringen aflegde.

Verzoeker stelt dat het CGVS zich over zijn reisweg en documenten baseert op vermoedens en er geen enkele vorm van onderzoek gevoerd werd. Nochtans kan het niet moeilijk zijn om de nodige bewijzen te verkrijgen, mocht hij inderdaad van zijn eigen paspoort gebruik gemaakt hebben en/of zelfs een visum verkregen hebben.

Verzoeker stelt dat de brief van priester Rodriguez en het medisch attest zijn asielrelaas ondersteunen en ook de bewijskracht van de andere door verzoeker voorgelegde documenten kracht bijzetten. De brief van de priester vermeldt wel degelijk bedreigingen waarvan hij het slachtoffer werd. Er is ook geen bewijs van enig gesolliciteerd karakter.

Verzoeker stelt tot slot dat de communicatie met de tolk allesbehalve makkelijk verliep.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoekers verklaringen bij het Commissariaat-generaal over de inval in zijn huis niet overeenkomen met de verklaringen die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde en evenmin met de informatie die het door verzoeker neergelegde krantenartikel bevat. Verzoeker stelt dat zijn tegenstrijdige verklaringen misschien het resultaat zijn van een ongelukkige communicatie tijdens het gehoor, maar hij maakt dit op geen enkele wijze concreet en toont dit dus niet aan. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat er op 22 juli 2012 een inval was in zijn huis.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat de door verzoeker neergelegde FIR enkele vormelijke gebreken vertoont. Zo ontbreekt het voorgedrukte serienummer terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dit noodzakelijk is voor de aanduiding van de plaats in het logboek van het politiekantoor waar de klacht werd opgesteld. Voorts is het zeer opmerkelijk dat verzoeker het origineel voorlegt terwijl uit diezelfde informatie blijkt dat het origineel in het logboek van het politiekantoor wordt bewaard en men enkel een gecertificeerde kopie kan verkrijgen. Voorts bevat het document geen voorgedrukte structuur terwijl uit de informatie blijkt dat FIR's een voorgedrukt informatiekader bevatten. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt niet dat er uitzonderingen mogelijk zijn op deze regels (SRB "PAKISTAN" "First information Report (F.I.R.)" 19 mei 2011, 6-7). Bijgevolg kan de neergelegde FIR niet als echt worden beschouwd.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat het opmerkelijk is dat de krant dateert van 6 september 2012 terwijl het artikel is gebaseerd op een FIR die reeds op 22 juli 2012 werd opgesteld. Verzoeker geeft hier geen aannemelijke verklaring voor. Bijgevolg kan ook aan de echtheid van het krantenartikel weinig geloof worden gehecht, temeer omdat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat één tot vijf procent van de artikels in Pakistaanse kranten onwaar zijn (SRB "PAKISTAN"

“Corruptie en documentenfraude” 9 maart 2012, 11). Hoe dan ook, een krantenartikel in een originele krant is een bewijs dat een artikel gepubliceerd is maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. Een krantenartikel is immers geen officieel document en bijgevolg niet voldoende om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat uit het medisch attest niet kan worden opgemaakt in welke omstandigheden de vastgestelde verwondingen werden veroorzaakt. Verzoeker betwist dit ook niet. De brief van priester Rodriguez vertoont dan weer een sterk gesolliciteerd karakter. Beide documenten volstaan dan ook niet om de hierboven gedane vaststellingen te ontkrachten.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat de open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan en dat dit conflict verzoekers terugkeer naar Pakistan niet in de weg staat aangezien hij niet uit deze regio komt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER